

>> *Nou edifici de l'Ecomuseu de la Vall d'en Bas, amb una arquitectura que no té res a veure amb la de la Vall.*

de la seva gran producció. En van ser comissaris Antoni Monturiol i Magda Pujolàs. Encara una altra: «Marian Vayreda. Llum i ombres», en què Mita Casacuberta ha sabut fer una complexa exposició a partir de la literatura. Podem afegir que van ser molt visitades, fet que no sempre es produeix.

La Fageda és notícia, una vegada més | La Cooperativa la Fageda, ubicada a Santa Pau, ha estat reconeguda com la millor empresa de tota la península en el rànquing del sector de l'alimentació, un guardó ben difícil d'aconseguir, ja que la Fageda només opera a Catalunya, i els seus avaluadors han estat els membres de l'institut Merco, de la Universitat Complutense de Madrid, amb el parer de consumidors, directius i sindicats de tota la península. Tot un èxit.

Sobre l'ecomuseu de la Vall d'en Bas | El nou equip municipal s'ha trobat amb un edifici que ha costat 2.800.000 euros —un 46 % a càrrec municipal—, import que dobla les previsions inicials. El defineixen com a sobredimensionat, i des del Departament de Cultura de la Generalitat ni en coneixien el projecte. A finals d'any s'obrirà un

terç dels 2.000 metres quadrats, amb una exposició permanent sobre la Vall, una de temporal i un auditori. Ara s'estan avaluant diferents propostes d'ús que estan elaborant el Departament i l'Ajuntament. Ben segur que pot tenir un fort impacte a la comarca.

EL GIRONÈS

dani vivern

Patrimoni | Els assumptes de govern solen requerir un temps per a la concreció. I no n'és cap excepció la proposta per convertir la ciutat de Girona en Patrimoni de la Humanitat, títol que ha d'atorgar la UNESCO. En aquest cas, allò que no s'acaba de concretar és si el patrimoni hauria d'incloure tota la ciutat, el Barri Vell o només el Call jueu. Fa molts anys que el tema va sorgir —ja en temps de l'alcalde Nadal—, i ara torna a cuejar. Potser convé una mica de realisme i de pragmatisme, i cenyir la candidatura a un valor veritablement representatiu del que és Girona: ni tota la ciutat ni únicament el Call. El Barri Vell ofereix

prou elements interessants i variats com per centrar-hi, d'una vegada per totes, els esforços a l'hora de presentar-se a la UNESCO. Que de divisions i dubtes ja n'estem una mica escamats.

Balanços | Se sent a dir que aquest any hi ha hagut menys ocupació turística —menys russos, sobretot—, que per Fires no hi havia tanta gent com en altres edicions, que les botigues venen menys... Mirin, jo només sé que els restaurants són plens tots els caps de setmana; que tot i que tanquen botigues i altres negocis, en surten de nous com bolets; i que per Fires es va oferir un programa amb activitats d'un nivell molt digne. Evidentment molta gent no tira de veta, però tot i això es pot permetre gaudir de força més ofertes culturals, gastronòmiques, lúdiques i participatives que no pas fa anys enrere. Si hi ha un motiu pel qual s'ha vist menys gent a Fires aquest any, no crec que sigui tant per qüestions de butxaca —que també— sinó per la dificultat de trobar aparcament. En aquest aspecte, el balanç no es pot pas dir que sigui gaire galdós.

Cultura | La ciutat de Girona va acollir, a finals d'octubre, una trobada del Parlament Cultural Europeu. Hi van participar unes 200 experts en història, filosofia, arts, ciències i en altres camps de la cultura, procedents de 43 països. La tria de Girona com a seu de la trobada anual d'aquest Parlament —que depèn del Consell d'Europa— no va ser casual, sinó que responia a l'interès d'aquestes personalitats per la singularitat catalana i pel moment social i polític que es viu a Catalunya en aquests moments. Mentre l'Estat espanyol presenta les escoles de taumàquia com un element indispensable per a la preservació de les essències, aquí es debat, es parla, es raona. També cal admetre que alguns polítics, un pèl arrauxats, aixequen veus a destemps, esperonats per les presses o per interessos utòpics. Tot plegat resulta tan surrealista com una pancarta en braille. Si volen fer teatre, que s'apunten a la Campanya de Teatre Amateur, en què aficionats de pobles com Caldes, Sant Gregori o Celrà, entre d'altres, aquest any han fet un gran paper.